luennoimaan syntymämaansa työväen asemasta ennen sotaa, ja minkälaiseksi he otaksuvat sen Tov. Beals, käydessään tämän kirjottajan luona, oli vallan innostunut suunnitelman onnistumisesta ainakin alkukokeista päätellen.

Tämän johdosta olen usein ajatellut, että miksikähän ei s.s.-osastossammekin oteta tuolläista samallaista menettelytapaa käytäntöön. Vallitseva innostuksen puute kai siihen on syynä. Mutta olisi paljonkin syytä odottaa lyhyiden luennoiden tai puheiden toisten osastojen jäseniltä herättävän innostusta meidänkin osastossa. Minä en ainakaan vielä haluaisi uskoa että osastomme on niin nurkkaansa kiintynyt, että tuollainen, mainitsemanisuuntainen toiminta ei sitä virkistäisi. Pahin asia kai on siinä, että emme käy lukuisammin vieraisilla toisissa osastoissa, joista olisi paljon tilaisuutta vetää innostusta ja tukea oman osaston toimintaan.

Lähemmin tarkasteltuaan sosialistien pormestariehdokkaan äänimäärää t. k. 4 p. pidetyissä takaisinkutsuntavaaleissa ja Oakland'in sos.-osastojen kokonaista jäsenlukua, joutu tekemään johtopäätöksen ehdokkaan huonosta menestyksestä. Siellä on kokonainen jäsenluku noin 250 ja registreerattuja sosialisteja jotain neljä tuhatta. Toveri Taylorin äänimäärä oli muutamaa vaille kolmetoista sataa. — Ainakin noitten viimeksimainittujen pitäisi varmasti kuulua puolueeseen täysinmaksalaina jäseninä ja kohtuullisen järjestyksen vallitessa, jokaisen registeeratun sosialistin tulisi kantaa täydellistä jäsenvyttä osoittavaa punaista korttia. Oaklandin tilanne osoittaa kokonaan leväperäisyyttä ja järjestymättömyyttä. Naapurikaupungin sosialistit eivät ole vielä läheskään selvillä järjestäytymisen ja yhteistoiminnan välttämättömyydestä — ja joka näyttää olevan toimintamme epäkäytännöllisin puoli kaikkialla. Tämä havainto johtaakin takaisin entiseen kauntijärjestömuotoon, ainakin Alameda-kauntissa, missä tuollaisen järjestyksen alkuvalmistuksia tehdään parhaillaan, se kokoontuakseen ja varsinaisesti järjestäkseen piakkoin ensivuoden kongressi-vaaleja varten.

* * *

Koko lahtikaupunkien porvaristo riemuitsee siitä, että kontreamiraali Helm'in komissioni on suositellut kongressille Alamedaa hallituksen varsinaiseksi sotalaivatelakan paikaksi.

Liikemiehet ja etenkin kauppakamari-"rengas" ovat innostuksesta humalassa, puhuessaan teollisuuden ja liiketilaisuuksien lisääntymisestä ei ainoastaan Alamedaan, joka on ollut hiljasin kaikista, vaan jokaisessa kaupungissa lahden itäisellä rannikolla.

* * *

Telakka sijoitetaan länsipuolelle nykyistä Union Iron Works'ia, hiljattain kanaalia laajentaissa nostetulle nousuvesimaalle. Telakan rakennustöihin ryhdytään heti kun kongressi on antanut esitykselle hyväksymisensä.

* * *

Johtavat professorit Californian yliopistolla ovat suositelleet siellä käynnissä oleviin sotilaallisiin harjoitteluihin innostuneita paremmiosaisten poikia, "edullisimpia", hallituksen upseereina, y. m. alivirkailijoina. Mainio esitys. Maamme teollisuudet eivät siitä ainakaan tulisi kärsimään.

Minä tulen näissä kirjeissäni välttämään "haaliuutisia" niin palion kuin mahdollista, koska niitä näkyy tippuvan muualta koko tiheään. Se on tietysti aivan toinen asia, miten täsmällisiä ne ovat.

— J—sen.

OREGON

PORTLAND.

Osaston agitatsionikomitean toimeenpanema iltama viime pyhänä onnistui kaikinpuolin hyvin. Alussa puhui toveri Kähkönen, sitten lauloi osaston sekakuoro pari laulua. Mainita ansaitsee myöskin toveri Korhosen runo, joka sisällön kuin myös lausumisen puolesta oli sattuva. Toveri Yrjölä esitti kaksi kaunista soololaulua ja toveri Manner viulusoolon. Näytelmäseura esitti pienen näytöskappaleen: "Kadulla" se, vaikka olikin pieni, sisälsi kuitenkin paljon. Esitys meni kokolailla tyydyttävästi, sillä täytyy ottaa huomioon myös se, että suurien kappaleiden lomassa jää pienille kappaleille verrattain vähän harjotusaikaa. Väkeä oli kohtalaisesti ja oli se tyytyväinen illan ohjelmaan.

Hauskan illatsun toimii osastomme näytelmäseura ensi sunnuntai-iltana. Siellä esitetään ohjelmaa kaikelta eri alalta. Se osastomme "Ruoskakin" ilmestyy nyt oikein purevana; on kuulemma kertynyt kaikenlaista sanomista. Ohjelmassa on duetto, ja kuplettilaulu, runoja y. m. Entäs sitten se näytöskappale, joka myöskin esitetään? Sehän vasta hauska on. Kun näes ei tyhmä talonpoika muuten akkaa saa, niin lähteepä hän kaupunkiin herrastapoja oppimaan. Siellä häntä kohtaavat kaikki vastoinkäymiset niinkuin ainakin alkavaa "herraa," jota toiset opettavat. Kappale on kaksinäytöksinen. Eipä siis tarvinne enempää kehottaa ketään tähän iltamaan tulemaan, sillä eihän kukaan jätä tulematta, kun se kerran niin hauska ja monipuolinenkin on. Sisäänpääsy on ainoastaan 25 senttiä. Siispä joukolla! Kutsuja.

WASHINGTON

EVERETT.

Everettin s. s.-osaston huvitoimikunta on päättänyt panna toimeen oikein rennot joulujuhlat 24 p:n iltana, siis aattoiltana. Ohjelma tulee olemaan monipuolista; kuitenkin pääohjelmana tulee olemaan näytöskappale "Vapauden sorto" — murhenäytelmä kolmessa näytöksessä. En rupea kappaleen sisältöä selostamaan edeltäpäin; kyllä se sitten selkenee, kun se esitetään. Tämän lisäksi huvitoimikunta on niin rennolla tuulella, että pistouvaa syömiset ja juomiset ihan ilman. Siis, ei tarvitse varustaa muuta mukaansa kuin viisikymmentä senttiä, jonka vaativat ovirahana; alle kuusitoistavuotiaat vapaasti. Sitten kuuluu tulevan se mainittava joulupukki lahjoineen ja partoineen ja lopuksi tanssia hyvällä soitolla. Muistakaahan siis ohjata kulkunne yhteiseen juhla-illan viettoon, varmaan siellä tulee olemaan enempi opettavaista kuin kuvanäytöksissä.

Sittenpähän tavataan talolla, California st. 1612. — W. K.

RAYMOND.

Loukkaantunut. Henry Mäki loukkaantui Quinault sahalla t. k. 8 p. Hän oli työssä "timperisuutissa", kun tukki ylhäältä pudotessa oli kolhassut olkapäähän, sillä seurauksella, että olkaluu katkesi, ja muuallekin ruumiiseen oli tullut pahoja vammoja, mutta ei muita luuvikoja sentään tainnut tulla. Hän on täkäläisessä sairaalassa hoidettavana ja kuuluu olevan paranemaan päin. Ikävä tapaus miehelle, sitäkin surullisempi kun hänellä on vaimo ja useampia lapsia, joiten toimeentulo riippuu isän työkykyisyydestä.

Tavaton hoppu ja kiire työmailla, se kai oli syynä tähänkin onnettomuuteen.

Työoloista. Työt ovat vilkkaassa käynnissä kaikkialla, erittäinkin puutavarateollisuusaloilla. Työolotkin olivat vähän siedettävämmät jälkeen lakon, johon oli syynä sekin että kaikilla työmailla ei ollut täyttä määrää miehiä. Mutta nyt kun alkaa olla tarpeeksi miehiä työmailla; niin herrat luulevat olevan otollisen ajan norjentaa työläistensä selkiä, jotka olivat vähän jäykistyneet, kuten lakkotoimet osottivat.

Ensiksi, kiirehditään työtä tekemään minkä voi. Sitte houkutellaan tekemään oikein kontrahti, kirjottamaan nimensä sopimuksen alle, jota ei mies edes täydellisesti ymmärrä. Sanotaan, että ei se ole mikään vaarallinen ja että se on muka vapaaehtoinen: "saa kirjottaa nimensä tai ei." Täällä ovat työläiset, joitakin suomalaisia lukuunottamatta, järjestään allekirjottaneet tuon sopimuksen. Mutta ne ovatkin saaneet kuulla nimensä, jotka eivät ole kirjottaneet. Mutta kuka sitä menee pistämään kaikkiin paikkoihin nimeänsä? Eikä valtion puolesta ole selitetty, onko se valtion tai yksityisten hommaa tuo työsopimustouhu. Hyvin todennäköisesti on siinä vain kieryys, jolla aiotaan rajottaa sekin vähä vapaus, mitä enää on jälellä työläisillä jos vähänkään puoltaa oikeuksiaan, jotka ovat ristiriidassa kapitalistiluokan pyyteitten kanssa, niin leimataan saksalaismieliseksi tai isänmaanpetturiksi: esim. ne jotka eivät ole tuota "sopimusta" allekirjottaneet!

Väliaikainen.

ABERDEEN.

Osastomme kokouksesta, jouluk. 10 p.: Suomen nälänhätäkärsivien hyväksi päätettiin ruveta toimimaan. Valittiin kolmihenkinen toimikunta, joka pitää huolta keräyksestä. Samalla annettiin toimikunnalle ohjeita, että he kääntyisivät toisten seurojen puoleen ja pyytäsivät niitäkin ottamaan osaa rahojen karttuttamiseen. Vangittujen puolustusrahaston tanssikomitea ilmotti tansseista tulleen puhtaaksi $21.30. Listoilla he vielä jatkavat keräystään.

Länsipiirin edustajakokouksen pitoa tulevana vuotena päätettiin vastustaa.

"Kummittelijoita," näyttelee näytelmäseura ensi sunnuntai-iltana. Kappale on kolmessa näytöksessä ja sisäänpääsy on etukäteen 30c ja ovella 40c. Tulkaapa taas katsomaan oikein joukolla!

Paiskattiin vankeuteen. Osastomme jäsen Anssi Rantalainen tuomittiin kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen registeerauksen laiminlyömisestä. Siksi oli pojalle annettu noin paljon sakkoa, kuin hän oli nuorentanut itseään, kuin myöskin hänen taskussaan oli vangittaissa osaston jäsenkortti ja joku I. W. W:n kirja.

Soittokuntaa hommaa Lindströmin laivanrakennusyhtiö. On kuulemma meininki saada 60-miehinen torvisoittokunta. Suomalaista "radikaalien" soittokuntaa on jo pyydetty tuohon "känkiin." Heille on luvattu palkata johtaja, joka opettaa poikia soittamaan. Paljon muutakin hyvää on kuulemma luvattu! "Neljän dollarin" työ, joka soittajalle ja yksi tunti joka päivä harjotella yhtiön ajalla.

En tiedä ovatko pojat päättäneet ottaa tarjouksen vastaan. Vai ovatko he hyljänneet "noin hyvät" ehdot? Eikä ole myöskään tietoa siitä mitä varten laivajaardilla tarvitaan soittokunta? Sanotulla jaardilla valmistetaan hallitukselle laivoja.

Viimeisessä valtuustonkokouksessa oli esillä täkäläisten sosialistiosastojen kirjelmä, jossa paheksuttiin virkakunnan velttoutta lakien rikkomisien rankaisussa. Kohteliaasti ottivat porvaritkin vastaan "protestin" ja lupasivat valvoa asioita niin että häviävät viinakaupat, "kämpliruumat" y. m. paheenpesät. — Nix.

Ilmotusasiamies

(Jatkoa n:roon 285.)

— Ei juuri sitä, vastasin. Nimeni ei ole Freemont enempää kuin teidän nimenne olisi Pukki; tulin vaan ilmotusasiamieheksenne, enkä rahapussiksi. Olen viraltani ilmotustenlevittäjä.

— Oi joi—!

Luulin jo äijän halkeavan siinä paikassa, niin hän pullisteli ilkeästi itseään. Paiskasi kortin nurkkaan, puhalteli jonkun kerran, kuin myrskyn edellä, ja sitte sieppasi sikaarin suustani.

— Roisto! hän raivosi — naamansa loistaen kuin auringonlasku länsipuolella Denvereiä. — Ja kun olin vähällä antaa 20 sentin sikaarini. Mitä sinä oikein meinaat, kun sanot olevasi rikas mies Pittsburgista. Mitä—?

— En ole sanonut mitään sellaista. Hillitkäähän vähän itseänne. Varmaankin annoin väärän kortin. Erehtyyhän sitä ihminen aina joskus. Erehtyväthän ne pokkeripelissäkin. Muuten nimeni on Joseph Päiviö. Suoraksi Josepiksi ne tuttavani tapaavat minua kutsua. Minä haluan saada sen asiamiehen paikan, tunnen sen pelin juuresta latvaan asti, määrätkää työpäiväksi vaikka 24 tuntia. Olen kekseliäämpi kuin Edison, en koskaan juo kahvia väkevämpää, ja voin alkaa työn tällä minuutilla. Mitäs arvelette?

Hän vilkasi minuun kolmasti. No — istu alas, sanoi hän vihdoin. Näin sen heti, että olet yksi niitä miehiä, jotka halveksivat itseään. Jos minulla olisi sinun luontosi, niin en olisi ollut kenenkään asiapoikana enää vuosikausiin. Olisin näyttelijä. Se oli sinun onnesi, että tarvitsen miehen nyt juuri. Näyttelyni pitäisi olla Oulussa, Mich., kahdenpäivän perästä viime maanantaista. Sinun pitää lähteä heti sinne, saadaksesi ilmotukset ulos ja tehdäksesi muut valmistukset. Tiedätkö missä Oulu on?

— No tuota — en minä nyt voi niin justiin sanoa sitä prikulleen, mutta olen minä ihmisten kuullut usein puhuvan Michiganista. Ei teidän tarvitse sentään murehtia sitä. Eiköhän se koneen kuljettaja mahtane löytää kylän, kunhan ensiksi löydän sinne päin menevän junan.

— Vai piin—! sanoi hän. En minä sitä nyt juuri murehdi. Sitä minä tässä ajattelen, että miksikä tuttavasi kutsuvat sinua Suoraksi Josephiksi?

— No kun minä olen niin suoran luontoinen, selvitin hänelle.

— Aa—hoo! Y—hyy! Se tahtoo sanoa sitten että olet rehellinen. Viimeinen mies oli nimeltään "Rehellinen Daniel", ja usko jos tahdot, mutta se ruoja varasti kaikki mitä se näki paitsi liivini nappeja. Ja hänen nimensä oli Rehellinen Daniel. — Ymmärrätkö?

Luultavasti sinä nyt alat siitä, mihin se Rehellinen Daniel heitti; häh?

Pilasin puoli tuntia, väitellessäni, etten ollut toisen kerroksen miehiä, murtovaras enkä taskujen tyhjentäjä. Vihdoin viimeinkin sain kyytirahan Ouluun, 20 dollaria "förskottia", paljon tohvia näyttelyä varten ja itseni esittelykirjeen Kaisa Kalviston serkulle — johtaja Maria Millerille.

Kaisan ikä ja vyötärystä oli kumpikin 40. Hänellä oli paksu rahalaukku, pari quarttia timantteja ja 20 "laululintua". Ne olivat todella nukkeja. Heidän ei tarvitseisi ruveta ompelijattariksi jos äänensä menettäisivätkin.

Menin takaisin Heikin luo ja annoin hänelle $1.50 siitä 20 dollarista, jotka sain Goldbergiltä. Riensin junaan ja pöhlön onnella pysyin radalla 36 tuntia, jolloin konduktööri talutti minut ulos; sanoi "esiintuleen" paikan olevan Oulu, Michigan.

Kysäsin asemamieheltä, mistä löytäisin parhaan hotellin. — Chicagosta! hän vastasi.

— Älähän nyt viisastele. Tässä on tosi kysymyksessä. Mistä saisin hyvän asunnon ja ruuan tältä nurkalta?

— No tuota — veteli hän, sormitellen leukaansa kuin huuliharppua — Tuo Grand-hotelli se on parasta näillä main. Niillä on kaikensorttisia uudenaikaisia koristuksiakin: Kaasuvalot, kylpyamme ja ohviisissa on vielä aivan messinkinen sylkiastiakin. Vaan kyllä ne osaavat ottaa maksoakin Mutta sellaisesta ylellisyydestä mies ylellisesti maksaakin. Muuan mies kertoi tässä eräänä päivänä, että siellä tarjottiin kahviakin kahdesti viime viikolla päivälliseksi.

— No onpas se todellakin hotelli. Voisi ehkä jonain kauniina päivänä vielä tapahtua, että ne tarjoovat maitoa ja sokeriakin sen kahvin kanssa ennenkuin osaatte aavistaakaan. Silloin varmaan tulisi koko kylän väki raivoon. Vai —? Mitäs ne oikeastaan vetävät päivän hoidosta siinä palatsissa?

— Kahdeksankymentä senttiä... Joo, siihen päälle kun sitten ostaa sikaarin niin dollari on mennytkin melkein pilalle...

Hän näytti puhuvan tosissaan.

— No missä huvila on? Luultavasti minun on maksettava taksan mukaan.

Hän sulki asemahuoneen ja opasti minua jonkun nelisen mailia kylälle. Pysähdyimme erään rakenuksen eteen, joka näytti enemmän tallilta kuin hotellilta. Astuimme varoen sisälle.

Asemamies vihelsi nokkaansa. Silloin pöydän takaa nousi joulupukkia muistuttava äijä, koppasi pöydältä pitkän puukon, ja muilisti meihin hyvin arveluttavasti.

— Puhukaa! mörähti hän. Mitä haluatte?

— Älkäähän kiivastuko pappa, sanoi urhoollinen oppaani. Tuon täältä teille asukkaan.

— No miksi et sanonut sitä heti!

— Ettehän anna miehelle sanan sijaa, vastusti kumppanini.

— Mitä! Lähdetkö siitä senkin heittiö, kivahti pappa ja heilahutti asettaan. Silloin katosi asemamies oven rakoon heittäen minut taloon yksinäni.

— Saisikohan täältä jotain juodakseen, kysyin, kun olin kirjottanut nimeni kärpäsen likaamaan vanhaan almanakkaan.

— Tuolla on pumppu kartanolla.

— Mutta, kulkaahan! sanoin jo vähän suuttuneena. Te olette todellakin hyväntuulinen ukko. Tällä tavallako teillä otetaan vieraita vastaan?

— Hm!! — Mitä sinä olisit ollut oikeastaan vailla Soittokuntaako ja kaupungin majurinko odotit asemalla tapaavasi sinua vastaanottamassa? Eihän tänne ole sinua tilattu. Tulit kutsumatta. ja—

— Hyvä, hyvä! jouduin lopettamaan. Ei teillä satu olemaan mitään pullotavaraa?

— Kyllä meillä on sodapoppia, maitoa ja kirnupiimää. Mitä haluatte?

— Meinaatteko ettei täällä ole missään mökäoljyä?

— E-ei, hän puisteli päätään. Oulussa ei ole ollut saiteria sitte kun Mustajalka-Kaaleppi lähetettiin ojennuslaitokseen kun hän myi sitä Wilenin poijille.

— Vai niin. Täällä pidetäänkin sitten nuoret miehet hyvässä kurissa.

— Kyllä se on niin. Ne Wilenin pojatkin alkavat olla jo siinä ijässä, että niitten pitäisi jo tietää, mitä he tekevät! Matti on jo 54 ja Samppa on 60 yli jonkun verran.

— No, ovathan ne jo täysi-ikäisiä —! Tuota mistä täällä saisi jonkun ryypyn "skotlantilaista"?

— Skotlantilaista! Oi-joi! Et löydä tippaakaan alkohoolia koko kylästä, vaikka maksaisit tuhannen dollaria.

— Minkälainen linnotus tämä sitten oikeastaan on?!

— Hm! Oulun vertaa et löydä maapallolta, jos siisteys ja moraali tulee kysymykseen. Meillä ei sallita teattereja, sirkuksia, nuorallatanssijoita tai muita pirun palvelijoita. Viinaa ja olutta ei saa myydä eikä ostaa tahi pitää hallussaan. Kaikkien miesten, naisten ja lasten pitää olla levolla klo 9 tahi pääsevät ojenuslaitokseen. Täältä et löydä pelihelvettejä etkä tanssihaaleja. — Mitäs tykkäät?

— Pappa! — Woof! Antakaa maitoryyppy, en perusta mitä tapahtuu.

Lähdin vläkertaan, jossa äijä osotti minulle erään kolkan, jota sanoi huoneeksi. Vähän aikaa mietittyäni äskeistä keskustelua, päätin lähteä tarkastelemaan kaupunkia

Olen käynyt monessa kylässä, Friscosta Tampaan asti, mutta tällaista pesää en ole ennen nähnyt. Joka toinen talo oli seurahuone ja niitten väliset rakennukset olivat pyhäkouluja. Uusin laulu oli heillä täällä :"Onward, Christian Soldiers".

Tapasin kaupungilla operatalon isännän, jota oikeastaan olin hakemassakin. Asioista ja olosuhteista keskusteltuamme, tein sopimuksen talon vuokraamisesta sillä puheella, että saan näyttelyn esittämissuostumuksen tuomarilautakunnalta, jonka hän sanoi hallitsevan ja vallitsevan koko kyläkuntaa. Kun astuin istuntosaliin anomustani tekemään, iski tusinan verran harmaita silmiä, tuuheiden partoien sisältä, minuun, naulaten minut siihen paikkaan. Nuorin niistä lautakunnan jäsenistä oli arvioni mukaan ollut jo keski-ikäinen mies sisällissodan ajalla. Huomasin silloin että armoa ei ollut odotettavissa näiltä paapoilta.

— Saat viisi minuuttia aikaa asiasi esille tuomiseen, törähytti yksi joukosta, jonka arvelin olevan tuomarien pään.

— Olen näyttely-yhtiön asiallä, jonka pitäisi antaa näytöksen täällä kahden viikon perästä. Kuulin teidän kontrolleeraavan ilmotustaulut, joten tulin saamaan luvan ilmotusten liisteröimiseen.

— Hm! murahti esimies taasen. Enpä tiedä tarvitsemmeko enempää hullutuksia enää yhdelle kuulle. Vehtarin tyttö on tilannut uuden hatun Chicagosta ja Jani Epolan poika osti fonigraftin eilen. Ihmiset elävät jo liian iloisesti, jotain pitäisi tehdä ja pian.

— Se on tosi, tosi on! väli Johnson, piipatti eräs ukoista, jolla oli jalkaa pitkä parta.

— Kuulkaas, ystävä! Te ymmärsitte minua väärin; meidän näyttely on vaan kuorolaulajia ja —

— Mitä! Kuorolaulajia ja tanssijoita? mölisi koko joukko. Luulin ainakin viisi pyörtyneen. Yksi kömpi luokseni ja puristeli minua käsivarresta ja heilutti

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

yleinen hinta ja hyvä palvelus, on meidän motto Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.

HANNA. WYO.

Uusi, iso 10c kannu

COPENHAGEN

on nyt saatavissa

ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiaallanne ole sitä, me lähetämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla, 10c laatikko, siksi kunnes kauppiaanne voi sitä teille tarjota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupakkaa.

Weyman-Bruton Company, 1107 Broadway, New York.

Columbia Grafonola and Columbia Records

Nauti kuuluisimpien taiteilijoiden äänestä ja musiikista kotonasi.

Vanhanmaan säveleitä

kauniita rakkaus- ja kansallislauluja kuin myös sotilaallisia ja isänmaallisia lauluja, taikka mitä hyvänsä vanhanmaan musiikkia rakastatte, te löydätte niitä runsaasti

Uudessa Columbia Katalogissa

joka on juuri tullut ulos painosta. Tässä lisääntyvä tuotanto suomalaisia, ruotsalaisia, norjalaisia ja tanskalaisia Columbia rekordeja on täydellisesti lueteltu tässä oikeassa koti-talouskirjassa, jota teidän ei tulisi unhoittaa tilata kauppiaaltanne aivan ensi tilassa. Jos te ette tiedä Columbia kauppaa läheisyydessänne, eli jos ette voi saada tätä uutta katalogia, niin kirjottakaa, pyytäkää sitä meiltä suoraan. Muiden uutuuksien joukossa niiden 34 eri kielestä mitä tuhannet Columbia rekordit käsittää me pyydämme huomiotanne seuraaviin mitä on nyt markkinoilla.

JUHO KOSKELO, Tenoristi
Orkesterin säestyksellä:
E3432 Lapsuuden Ystävälle.
Hankoniemen Silmä. (10 t. 75c.)
E3433 Merellä.
Valssi, Kesäilta. (Columbia Band!) (10 t. 75c.)
ELLI SUOKAS, Soprano
Orkesterin säestyksellä:
E3434 Sureva.
Elomme Päivät, marssi. (Columbia Band!) (10 t. 75c.)
COLUMBIA ORKESTERI
E3473 Wieniläinen Tunne Valssi.
Kauniin sinisen Danube joen varrella, Valssi.
E3474 Kaunis Rumanian Tyttö.
Hedvigin Polkka.
Viulusoolo, DERK GOOTJES
Pianon säestyksellä:
E3475 Mustalaisen laulu.
Andante.
Selosoolo, HERMAN SANDBY
(Orkesterin säestyksellä:
E3476 Iltalaulu.
Adagio.

Columbia Records TRADE MARK Grafonola

Ostaessanne Grafonolan tai recordeja katsokaa että niissä on tämä merkki. Se todistaa tavaran kunnollisuutta

Columbia Grafonola Price $30

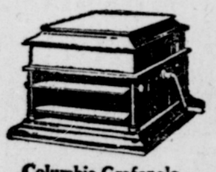

Columbia Grafonola Price $55

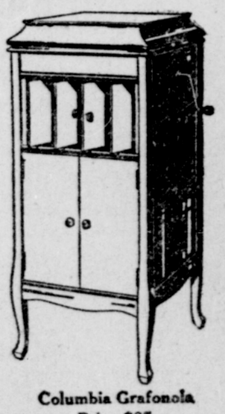

Columbia Grafonola Price $85

Columbia Grafonolat $18.00 ylöspäin.

Osoite vapaata Katalogia varten:

Columbia Graphophone Company

International Record Department

102 West 38th Street New York